

**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З БЕЗПЕКИ НА ТРАНСПОРТІ
(УКРТРАНСБЕЗПЕКА)**

просп. Перемоги, 14, м. Київ, 01135.

тел./факс: (044) 351-47-62, тел.: (044) 351-47-66, 351-44-31 (23), 351-47-98,
E-mail: contact@dsbt.gov.ua, сайт: dsbt.gov.ua, код згідно з СДРПОУ 39816845

Марії

foi+request-61634-
1e355833@dostup.pravda.com.ua

Державна служба України з безпеки на транспорті розглянула Ваш запит на отримання публічної інформації від 24.01.2020 та в межах компетенції повідомляє.

Статтею 39 Закону України «Про автомобільний транспорт» передбачено документи, на підставі яких виконуються пасажирські перевезення.

Автомобільні перевізники, водії, пасажирки повинні мати і пред'являти особам, які уповноважені здійснювати контроль на автомобільному транспорті та у сфері безпеки дорожнього руху, документи, на підставі яких виконуються пасажирські перевезення. Зокрема, документи для нерегулярних пасажирських перевезень: для автомобільного перевізника - ліцензія, документ, що засвідчує використання автобуса на законних підставах, інші документи, передбачені законодавством України; для водія автобуса - посвідчення водія відповідної категорії, реєстраційні документи на транспортний засіб, договір із замовником транспортних послуг, документ, що засвідчує оплату транспортних послуг, інші документи, передбачені законодавством України.

Разом з тим, 28 червня 2015 року набрав чинності Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон), який регулює суспільні відносини у сфері ліцензування видів господарської діяльності, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, встановлює уніфікований порядок їх ліцензування, нагляд і контроль у сфері ліцензування, відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

Пунктом 24 частини першої статті 7 Закону передбачено, що ліцензуванню підлягає господарська діяльність з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

Згідно з пунктом 3 Ліцензійних умов на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та

056176 *

безпеки на транспорті
024/10/15-20 від 30.01.2020

арс1

вантажів автомобільним транспортом, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 02.12.2015 № 1001, дія цих Ліцензійних умов поширюється на суб'єктів господарювання юридичних та фізичних осіб - підприємців, які провадять господарську діяльність з перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом, міжнародних перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом (далі - господарська діяльність).

Відповідно до частини першої статті 3 Господарського кодексу України під господарською діяльністю у цьому Кодексі розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Одночасно зазначаємо, що відповідно до статті 7 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади», основними завданнями міністерства як органу, що забезпечує формування та реалізує державну політику в одній чи декількох сферах, є, зокрема, інформування та надання роз'яснень щодо здійснення державної політики.

При цьому, згідно з абзацом другим пункту 1 Положення про Міністерство інфраструктури України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.06.2015 № 460, Мінінфраструктури є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах автомобільного, залізничного, морського та річкового транспорту. Відповідно до зазначеного Положення Мінінфраструктури здійснює розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних з діяльністю Мінінфраструктури, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, а також стосовно актів, які ним видаються.

Принагідно інформуємо, що держава гарантує кожному право на отримання безоплатної правової допомоги.

Для отримання такої допомоги рекомендуємо звернутись за номером телефону Єдиного контакт-центру 0 800 213 103 (працює цілодобово, дзвінки безкоштовно у межах України зі стаціонарних та мобільних телефонів) або особисто до найближчого центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги чи бюро правової допомоги.

З інформацією про адреси відповідних центрів чи бюро, а також види і порядок отримання безоплатної правової допомоги можна ознайомитися на вебсайті системи безоплатної правової допомоги за посиланням <https://legalaids.gov.ua>.

При цьому зазначасмо, що цей лист має інформаційний характер та не надає роз'яснень щодо застосування норм права.

Заступник Голови

Катерина СТАВНІЙЧУК